

כלב משטרה תפס את מקום השופט וגזר את הדין

המעוט הערבי, מצאו פתאום כי קמו להם בני ברית אפילו בין אנשי דירי-אסיף, שהצי- דיקו מעשים אכזריים הנעשים בדם קר, ביום שלום.

"יהיה מחנך טהור"

אין ספק שתנועת-המחאה הבקיעה חור עמוק בקנוניה. משך שבוע ימים נערכו בחזרי-חורים הת- ייעוציות, כיצד להציל את אשר ניתן להציל, ואפילו כיצד להיסוג בכבוד. תחילה היה נדמה לבעלי הקנוניה כי אפי- שר לסדר את הענין בשקט. לגולים נרמז שהכל יבוא על כנו, אם רק ישתקו, וש- אחרת... הגולים הבינו, שתקו.

להטיל דופי כל שהוא במגילה המפוראת של עזרת אבוגוש ליישוב העברי משך למעלה מ-200 שנה רצופות. 35 מבני הכפר נפלו. למען מדינת ישראל. ממרתפי העי- נויים של הבולשת הבריטית עד צובא ובית- איקסה מוביל שביל של דם — דמם של בני אבוגוש.

בני אבוגוש לא נתנו עזרה זו כקניין לייגים או כשכירים. גם לא כבוגדים בעמם. היתה זאת מסורת משפחתית נעלה שעברה מאב לבן, מסורת של כבוד שהיתה מקודשת בעיני בני-הכפר פשוטים יותר מאשר סיס- מאות מנהיגי הערבים בערים.

"למען הצדיקים שבקרבה"

בני אבוגוש לא נשאר חסרי ידידים ביום

לבני אבוגוש ולידידיהם לפרסם תשובה זו מבלי לסכן חיי אדם, ומבלי להמיט אסון על בני אבוגוש הנמצאים עדיין בחוק-לארץ מפני שממשלת ישראל סירבה להחזירם.

כפי הישרים שביניהם, היתה זאת טענה עדינה יותר. אמנם, אמרו, בני אבוגוש לא הויקו מעולם, ובעבר אף הביאו תועלת מכרעת, אולם הרי יהיה זה יותר נוח למסור את הכפר ליהודים, אפילו אם הערבים הם ערבים טובים והגונים.

והוי טענה כנה — אולם היא מובילה לתהום מוסרית אשר אין איש ישר יכול להסתכל לתוכנה מבלי להתחלחל. היה זה נוח יותר להיטלר להשמיד את היהודים, מאשר להחזיקם מאחורי חזית צבאית.

של המשטרה הודיע שאין הוא אלא נושא- מכתבים הממלא את המוטל עליו; שר הפנים התנגד בעצמו לכל המעשה; ממלא-מקום שר הבטחון הכריז שאינו אחראי.

אמנם, שלושה שרים — משה שרת, פנחס לבון ובכור שיטרית נתנו את החיפוי הממ- שלתי למעשה. אולם גם הם לא יזמו אותה. וזאת העזבה השלישית: הק- נוייה יוזמה וביצעה על-ידי מוסד ממשלתי בלתי-רשמי, חסר מעמד חוקי, הניזון מכספים ציבוריים ה- נזקפים על-חשבון סופי-תקציב כוזבים. מוסד זה קשור עם הבוי- דשת הפוליטית.

שרי הממשלה ונבחרי האומה משתחווים אפיים ארצה לפני מוסד זה, הכפוף באופן

מלכי-המשטרה דגון, שהלך אל בית פאזה, סיפק את העדות היחידה וכא במקומו של השופט המוסמך של המדינה.

המאשים:

אולם קשר השתיקה נשבר. פרשת אבי- גוש הופיעה בעתונות העולמית. ניו יורק טיימס, העתון החשוב ביותר בעולם, פירסם אותה בהרחבה. הוא מסר את העובדות מפי אזרחים ישראלים, והוא ציין כי אזרחי יש- ראל קמו נגד העוול. כבוד המדינה ניצל, אך ענין אבוגוש הויק למדינה גם ברמה בינלאומית. יתכן כי הלחץ הציבורי יצליח — זו הפעם הראשונה בתולדות המדינה — לצנח את מנגנון החושך. אולם המאבק על דמותה המוסרית של מדינת ישראל לא יסתיים עם נצחון קטן כזה, כשם שלא יפסק אם יעבור מנגנון-החושך נגד הלחץ.

ביום הכיפורים שהיה פעם יום ההתכנסות של עדה נודפת, היו אזרחי ישראל מצוינים

צרחם. מדינת ישראל לא היתה כסדום וכ- עמורה, בהן לא נמצאו צדיקים שירימו את קולם נגד העוול. אמנם, היו שהפגו עורף לידידים מאתמול. נתן פרידמן-ליין, מנהיג לח"י, אשר תחת פקודתו סיכנו בני אבוגוש את חייהם בימי המאבק הקשה, ואשר בגללו משך הכפר בראשית המדינה את איבת השלטון, לא נתן את ידו לתנועת-ההתנגדות. מנחם בגין, שגם אירגונו נתנה ממחסה בכפר בימי מאבקו. החריש.

אולם הם לא היו אופייניים. מימין ומש- מאל, מלוחמי המחזרת הוותיקים שזכרו את עמדת בני אבוגוש תחת ידי המענה הבריטי אחרי שיחרור גאולה כהן, ועד לאנשי פלמ"ח יושבי-ספר, שזכרו את עמדת אבו-

זהו בנו של מחמד אל-עבד פאלה, אחד מאר- בעת העצורים. אביו נלקח ממנו אחרי ששחרר עידידי בית המשפט. שום הזכחה לא נמצאה.

הנאשם:

נוח לו לאדם לרצוה, לשדוד ולאנוס. אולם התרבות האנושית הקימה דור אחרי דור, נדבך אחרי נדבך, חומה נגד נוחיות זו. התרבות הטילה על האדם להקריב את נוח- יתו ולשעבד את יצריו האנוכיים למצוות של מוסר. כי בלעדי מוסר זה לא ייתכנו חיי אדם.

המוסר הלאומי הוא עמוד-השדרה של ה- מדינה. מדינה המתרגלת לאנוס את המוסר לצורך תועלת קטנה ונוחיות קלה, לא לעמדו לה כוחות המוסר ביום המבחן הגדול. משך מאות בשנים טענו היהודים כי מדינה המיוסדת על העוול סופה להתמוטט. משך מאות בשנים ראו היהודים בנפילת האימ- פריית האנטישמיות הוכחה לטענה זו. לקח זה לא עבר זמנו, גם במדינת היהודים. אולם צענו דמויות המאשים

פורמלי לדוד בן-גוריון, ולמעשה אינו את- ראי בפני איש, כי איש אינו יכול לבדוק את אמיתות מסקנותיו. מנגנון-חושך זה הוא הגזור מי מועיל ומי מזיק במדינה זו, וכי- צד לחסל את המזיקים. כל שאר המוסדות —המשטרה, משרד-הפנים, ואף מוסדות יק- רים יותר, אין תפקידם אלא לשתק ולבצע את פקודותיו של מוסד זה.

"הגר הגר בתוכך"

כבואם לבצע את המזימה לא הרחיבו היוזמים את הדיבור על חלוקת רכוש ול- קיחת קרקעות. הם דיברו על בטחון המדינה. כפי הרשעים שביניהם, היתה הטענה כי ישגן הוכחות סודיות המעידות על קשר עם ח'ק-לארץ. היתה זאת טענה נבזית עד אז יכנו, כי הטוענים ידעו היטב שטענת